

Nekrológ

Sr. M. Pavlína (Margita) Pánisová, FDC

Narodená: 06. 05. 1924 Kostolná Ves, okr. Prievidza
Prvé sľuby: 24. 08. 1948 Trnava
Večné sľuby: 01. 05. 1956 Tanvald
Zomrela: 08.02.2021 Veľké Leváre

Sr. M. Pavlína sa narodila 6. mája 1924 v Kostolnej Vsi, okres Prievidza, rodičom Jurajovi a Alžbete, rodenej Kurajovej, ako šiesta so siedmich detí. Pri krste dostala meno Margita. Rodičia vychovávali svoje deti v kresťanskej viere. Sestra Pavlína s vdáčnosťou a radosťou spomínala na slová usmernenia a praktické rady, ktoré počula od mamičky pre život viery a modlitby.

Základnú školu navštevovala vo svojej rodnej obci a po ukončení pracovala v domácnosti a na hospodárstve.

Pomaly dozrievala v jej srdci túžba zasvätiť sa celkom Pánovi. Táto jej túžba sa naplnila 21. septembra 1945, kedy ju do Kongregácie Dcér Božskej Lásky v Trnave prijala Matka Alexandrina Maďarová, provinciálna predstavená. Tu po prvom roku počiatkovej formácie vstúpila 28. augusta 1946 do noviciátu a prijala meno sr. Pavlína. Dva roky intenzívnej formácie ukončila 24. augusta zložením dočasných sľubov. V tom čase, spomína sestra Pavlína, *som sa odovzdala Ježišovi ako zmierna obeta za Cirkev, Svätého Otca, biskupov a kňazov. Prosila, som Pána, aby som vlastným utrpením mohla vyprosovať potrebné milosti a požehnanie pre nich.*

Táto jej obeta a služba Bohu a bližnému bola vyjadrená aj jednoduchou, ale často namáhavou prácou v kuchyni, v práčovni, v záhrade.

Prvé roky po zložení dočasných sľubov pôsobila okrem Trnavy v Dolnej Krupej a v Prievidzi, odkiaľ v roku 1950 bola na nariadenie komunistického režimu násilne vyvezená s ďalšími sestrami do sústredovacieho kláštora do Ivanky pri Nitre. I tu jej boli určené domáce práce. O rok neskôr, v októbri 1951 sestry boli prevezené do Čiech, na práce do textilných tovární. Štyri roky pracovala v továrni v Poříčí u Trutnova, pri spracovaní ľanu a bavlny. Následne dva roky v Tanvalde. Tu 1. mája 1956 v tajnosti zložila do rúk provinciálnej predstavenej Matky Alexandríny Maďarovej doživotné sľuby.

Neskôr, komunistický režim dovolil rehoľným sestram pracovať aj v zariadeniach sociálnej starostlivosti. Sr. Pavlína s niektorými našimi sestrami boli určené pracovať v Ústave sociálnej starostlivosti pre mentálne postihnuté deti od 3 – 12 rokov, v Hajnici u Trutnova.

Sr. Pavlína po absolvovaní ošetrovateľského kurzu tu pôsobila od 01.12.1956 do 30.12.1979, ako ošetrovateľka,.

V roku 1980 ukončili naše sestry pôsobenie v tomto Ústave sociálnych služieb a presťahovali sa do Charitného domu v Bílej Vode. Sestre Pavlíne tu bola určená práca pomocnej kuchárky vo veľkej spoločnej kuchyni, v ktorej tím zložený zo sestier z jednotlivých rehoľných kongregácií pripravoval jedlo pre viac ako štyristo sestier rôznych rehoľných kongregácií, sústredných v Bílej Vode, na nariadenie štátnej moci. Podmienky v jednoducho zariadenej kuchyni boli ťažké. Sestra Pavlína často spomínala na túto náročnú prácu. Ale tiež dodala: „napriek námahe a fyzickému zaťaženiu prežívali sme veľa radostí, bolo nám veselo, pri práci sme si spievali, modlili sa, vzájomne sme si pomáhali a povzbudzovali sa duchovnými skúsenosťami a niekedy aj zdravým humorom“.

Po Nežnej revolúcii a páde komunizmu Dcéry Božskej Lásky využili možnosť vrátiť sa na Slovensko. 22. augusta 1993 ukončili svoje pôsobenie v Bílej Vode a obnovili pôsobenie v Dolnej Krupej. Tu sr. Pavlína pokračovala v službe kuchárky, avšak rada sa zapojila do každej práce v komunite.

Sr. Pavlína bola pracovitá, pracovala ticho, trpezlivo, ochotne a s láskou. Z jej tváre žiaril úsmev, radosť a pokoj. Rada sa modlila, zvlášť, keď už nevládala robiť iné práce, venovala čas osobnej modlitbe a v posledných mesiacoch zvlášť modlitbe posvätného ruženca.

Pribúdaním rokov, pribúdali aj choroby, bolesti a utrpenia. Svoje zdravotné ťažkosti znášala trpezlivo a vyrovnané, s vedomím že je to jedna z možností, ako naplniť svoje darovanie a obetovanie sa Pánovi formou zmiernej obety.

Do komunity vo Veľkých Levároch prišla 3. marca 2009. Prezradila, že sa jej z Dolnej Krupej neodchádzalo ľahko.

V roku 2010 podstúpila operáciu nôh, ktorá dopadla dobre. Bolestivé rany na nohách sa pri dennom starostlivom ošetrovaní spolusestier postupne celkom zahojili.

S vekom pribúdali ďalšie zdravotné problémy. Aj tie sa snažila sr. Pavlína prijať ako prejav Božej vôle a znášať ich, občas aj so slzami. Keď už bola trvalo pripútaná na lôžko, netajila aké je to pre ňu ťažké. Pokojne prijala aj tento svoj dlhotrvajúci kríž. Bola vďačná za každé povzbudivé slovo, ktoré jej dodalo odvalu spájať sa stále viac s trpiacim Ženíchom.

Sr. Pavlína bola láskavá, úctivá a pozorná voči druhým aj v maličkostiach. Verne plnila svoje každodenné rehoľné povinnosti. Vytrvala v povolani aj v tých najťažších skúškach života. Zúčastňovala sa na svätej omši a na spoločných modlitbách aj v pokročilom veku, dokedy jej to sily dovolili. Keď už nemohla byť osobne prítomná na spoločnej modlitbe a hlavne na svätej omši, viac krát sa vyjadrila, že je to pre ňu veľmi ťažké. Tešila sa však, že mohla Eucharistického Krista prijať každý deň až do konca svojho života. Opakovane prijala sviatosť pomazania chorých, naposledy v decembri 2020.

Svojimi modlitbami, obetami a utrpením duchovne posilňovala komunitu, sestry, zvlášť tie, ktoré jej starostlivo pomáhali službou lásky. Modlila sa za kňazov, za nové kňazské a rehoľné povolania. Prejavovala záujem o dianie v Provincii, Kongregácii a Cirkvi.

Sestry, zvlášť v posledných dňoch jej pozemského života, ju sprevádzali v jej utrpení modlitbou. Svoju dušu odovzdala nebeskému Otcovi 8. februára 2021

Drahá sestra Pavlína, ďakujeme Vám za svedectvo vernosti, obetavosti a vytrvalosti v zasvätenom živote Dcéry Božskej Lásky. Nech Trojjediný Boh Vám všetko odmení blaženou večnosťou.

Odpočinutie večné daj jej Pane, a svetlo večné nech jej svieti, nech odpočíva v pokoji. Amen.

Napísala:

sr. M. Felicitas Vengliková, FDC